

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er lidt bekymrende, at ministeren bliver ved med at tale om et politisk møde. Der er jo ingen, der har noget imod, at ministre og folketingsmedlemmer deltager i politiske møder, men her er der tale om et forvaltningsmæssigt møde med den ene part i en sag, der kører, en sag, der er afgjort af amtet og af Skov- og Naturstyrelsen, og hvor den part, der så har tabt sagen, beder om et møde med ministeren, selvfølgelig for at diskutere den konkrete sag – og oven i købet deltager formanden for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg og den styrelse, som har ansvaret for sagen, og der tages ikke engang referat. Jeg tror, det er godt, at ministeren undersøger, om der burde have været taget referat – også for sin egen skyld.

Men jeg efterlyser stadig væk svar på de andre spørgsmål: Kan ministeren huske, hvad der skete? Hvad blev der aftalt? Er det almindeligt, at folketingsmedlemmer deltager i den slags forvaltningsmæssige møder? Og hvad har det haft af betydning for det videre forløb i sagen? For på et tidspunkt griber ministeren jo ind efter at have haft møde med den ene part.

Så kunne vi ikke få nogle svar på det, mens ministeren undersøger, om ikke det var en god idé at tage referat af den slags møder?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det, der skete her, var, at hr. Eyvind Vesselbo i forsommeren 2002 til en medarbejder overbragte en henvendelse fra Pumpelaget Kolindsund om samspillet mellem særloven for Kolindsund fra 1934 og anden lovgivning, specielt vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven – hvilket jeg i øvrigt også har redegjort for.

Efter at der var blevet afholdt møder hos ministeren den 15. juli 2002 med deltagelse af bl.a. formanden for pumpelaget og hr. Eyvind Vesselbo og med Skov- og Naturstyrelsens direktion den 23. august 2002 om sagen, måtte det konstateres, at der ikke kunne opnås enighed om de juridiske spørgsmål. Det, man diskuterede her, var spørgsmålet om, hvordan vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven spillede sammen i forhold til Kolindsundloven fra 1934.

Jeg vil bare sige, at det da er helt rimeligt af Pumpelaget Kolindsund at sige: Sig mig, kan vi godt få oplyst, hvordan det juridiske forhold egentlig er? Og det er et møde, man holder med miljøministeren.

Jeg synes altså stadig væk, at det er at mistænkeliggøre en situation, hvor man har et

møde med en borger. Der er jo intet sket på det møde, som ikke er fuldstændig i orden, og som man selvfølgelig kan tage en snak om. Det, der er det interessante i det, er derimod det, jeg svarede på i min første runde.

Formanden:

Så er det fru Pernille Blach Hansen som medspørger.

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er lidt sigende, at ministeren nu efter gentagne forsøg ikke rigtig har svaret på det, der faktisk blev spurgt om allerede i det første spørgsmål, nemlig: Hvad skete der reelt på det møde, der blev afholdt på ministerens kontor den 15. juli, og som vi taler om her? Jeg synes, det er meget relevant at få at vide: Blev der aftalt f.eks. en videre strategi? Blev der truffet nogle beslutninger om, hvordan sagen skulle køre i det videre forløb?

For den her sags videre forløb er så mystisk, med to udsættelser, hvor bønderne i Kolindsund får lov til at blive ved med at bryde loven, at ministeren da er nødt til at kunne svare på: Aftalte man noget på det møde om den videre proces, og gav ministeren f.eks. tilsagn om, at man vil kigge på, om der var mulighed for at få udsættelse? Det ville jo være meget relevant at få oplyst. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er stadig væk det, hr. Jørn Jespersen nu har forsøgt at få svar på to-tre gange, og det er: Er det normalt, at parlamentarikere deltager i denne her type møder, der handler om en verserende sag, der kører, og hvor forvaltningen er inde og skal træffe en afgørelse? Er det normalt, at en parlamentariker da deltager i et sådant møde, også uden at der foreligger et referat?

Kl. 13.40

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Altså jeg skal gerne gentage det igen: Det er sådan, at på det møde her diskuterer man vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven i forhold til Kolindsundloven fra 1934. Og det er klart, at på det møde diskuterer man jo netop den problemstilling, fordi det er det, der optager Pumpelaget Kolindsund.

Jeg bad Kammeradvokaten om en vurdering af spørgsmålet, og det skete ved brev af 10. januar 2003. Kammeradvokaten er statens og dermed også Miljøministeriets rådgiver i juridiske spørgsmål. Kammeradvokaten udtalte i brev af